

ΠΟΙΚΙΛΙΑ.

ΤΟ ΣΤΕΡΕΟΣΚΟΠION.

Εἶπομεν ἄλλοτε τὰ περὶ τῆς θαυμασίας ταύτης ἐφευρέσεως, ἡ μηχανὴ τῆς ὁποίας εἶναι ἡ αὐτὴ τοῦ Δαγερτυπού, μὲ μόνην τὴν διαφορὰν ὅτι ἀντὶ μιᾶς διόπτρας, ἔχει δύο τοιαύτας. Ἦδη ἀναγγέλλομεν, ὅτι Βέλγοι τις, ὁ Κόμης Λαννουά, ἐτελειοποίησε θαυμασίως τὴν ἐφεύρεσιν ταύτην, καὶ αἱ ἐπιστήμη, αἱ τέχναι, ἡ βιομηχανία, τὰ ἐπιτηδεύματα ἔχουσιν ἤδη ἐν ἀπαραίτητον ἐργαλεῖον. Τὸ στερεοσκόπιον τοῦ Κ. Λαννουά ἀποτυποῖ εἰς τὸ φυσικὸν αὐτῶν μέγεθος, καὶ ἐτι μείζον, ἀνάγκης τυχοῦσης, ἅπαντα τ' ἀντικείμενα, εἴτε ἀνατομικά, εἴτε ἐργαλεῖα, εἴτε πρόσωπα, τοποθεσίας, μηχανάς κλπ. μετὰ τῆς ἀκριβείας τῶν φωτογραφικῶν εἰκόνων καὶ ἐπὶ πλέον, μετὰ τοῦ ἐξέχοντος (relief) ὅπερ ἔχουσιν ἐκ φύσεως πάντα, τοῦ χρωματισμοῦ τῶν παρειῶν εἰς τὰς προσωπογραφίας, χωρὶς νὰ ἦναι ἀνάγκη οὐδενὸς ἄλλου χρωματισμοῦ, καὶ, ὅπερ θαυμασιώτερον, ἀντὶ, ὡς ἀπαιτεῖτο μέχρι τοῦδε, νὰ κάμνῃ χρῆσιν διπλοῦ ἐκμαγείου φωτογραφικοῦ, διὰ τ' ἀποτυπώσῃ τὰς ἐξοχὰς τῶν σωμάτων, ὁ Κ. Λαννουά ἐπιτυχάνει τούτου δι' ἐνὸς καὶ μόνου ἐκμαγείου.

ΑΝΘΡΩΠΙΝΟΣ ΑΣΤΑΣΙΑ.

Ἡ μικρὰ μονιμότης τῶν πολιτικῶν φρονημάτων ἐν Γαλλίᾳ ἐπὶ Λουδοβίκου 18 καὶ ἡ ἀπὸ ἡμέρας εἰς ἡμέραν μεταβολὴ αὐτῶν καθόσον ἡ τύχη ἐβοήθη ἐκ νέου τὸ ζήτημα τοῦ Ναπολέοντος φυγόντος ἀπὸ τὴν νῆσον Ἑλβαν, ἐδίδεν ἀφορμὴν εἰς τοὺς Γάλλους ἐφημεριδογράφους ν' ἀναγγέλλωσι τὴν περίληψιν τῶν εἰδήσεων, αἵτινες διεδίδοντο περὶ τοῦ σημαντικοῦ ἐκείνου συμβεβηκότος. Αὗται δύνανται νὰ χρησιμεύσωσιν ὡς παραλληλισμὸς τῶν μεταμορφώσεων, αἵτινες ἀπὸ ἡμέρας εἰς ἡμέραν συμβαίνουσιν εἰς τὰ φρονήματα τῶν Γάλλων.

1. Εἰδήσεις. Ὁ κακοῦργος ἔφυγεν ἐκ τοῦ τόπου τῆς ἐξορίας του ἔδραπέτευσε ἀπὸ τὴν νῆσον Ἑλβαν.

2. Ἡ ὕβρις τῆς Κορσικῆς ἔθεσε τὸν πόδα τῆς παρὰ τὸ ἀκρωτήριον τοῦ ἁγ. Ἰωάννου

3. Ἡ τίγρις ἐφάνη εἰς Γαί' ὁ στρατὸς εἶναι ἀπανταχοῦ εἰς κίνησιν ὅπως τὸν περικυκλώσῃ θέλει δὲ τελειώσει τὰς ἡμέρας του ὡς ἄθλιός τις τυχοδιώκτης πλανώμενος εἰς τὰ ὄρη. Δὲν θέλει διαφύγει.

4. Τὸ πέρας ἔφυγε καὶ ἐφάνη εἰς Γρενόβλην ἀγνοεῖται διὰ τίνας μέσου προδοσίας.

5. Ὁ τύραννος διέμεινεν εἰς Λυών. Ὁ φόβος ἀψίχθη καὶ τοὺς γενναϊότερους.

6. Ὁ κατκτητὴς ἔλαβε τὴν πόλιν νὰ πλησιάσῃ ἐξ ὥρας μακρὰν τῆς Πρωτευούσης.

7. Ὁ Βοναπάρτης πλησιάζει μὲ θήματα ταχέα εἰς Παρισίους, ἀλλὰ δὲν θέλει ρηθᾶσει.

8. Ὁ Ναπολέον ἐντὸς τῆς αὔριον θέλει εἶσθαι ὑπὸ τὰ τεῖχη τῶν Παρισίων.

9. Ὁ αὐτοκράτωρ Ναπολέον εἶναι εἰς Φοντενβλό.

10. Χθὲς τὴν ἐσπέρην ἡ Α. Μ. ὁ αὐτοκράτωρ καὶ Βασιλεὺς εἰσῆλθεν εἰς τὰ ἀνάκτορα τῶν Τουίλεριῶν. Ἡ χαρὰ εἶναι ἀπερίγραφτος.

ΛΥΣΙΣ ΤΟΥ ΑΙΝΙΓΜΑΤΟΣ.

Ἰδοὺ σοι, φίλε ἐκδότα, ἡ λύσις τοῦ ὥρχιου ἐν τῷ προηγηθέντι φυλλαδίῳ αἰνίγματος.

α.) Τὸ ἐκ δεκατεσσάρων στοιχείων ὄνομα τοῦ διαδεύτου ὀνόματος τῆς ἀρχαιότητος εἶναι **ΝΑΒΟΥΧΟΔΟΝΟΣΩΡ**.

β.) Τὰ ὄχι λογικά ζῶα εἶναι, βοῦς, ὄνος.

γ.) Ἡ ζῶων ἐνίοτε δὲ καὶ ἀνθρώπων τροφή εἶναι, ἄχυρος.

Τὰ δὲ ἐφεξῆς εἶναι ὄρος, ροῦς, χρόνος, ἄρχον, (τὸ), καὶ, καὶ, δόρυ, ῥόδον, χαρὰ, χοῦς, δρυς, δυὰς, χορὸς, βραχὺς, βράχος.

Ἀλλὰ τὸ αἶνιγμα τοῦτο γεννᾷ καὶ ἑτέρα δεκατρία, τὰ ὁποῖα ἤδη προτείνω καὶ ἐγὼ εἰς τοὺς ἀναγνώστας νὰ εὕρωσι.

α) Νῆσος τῶν Σαιρῶνων τοῦ Αἰγαίου.

β) Τῶν ἐρώτων καὶ τῶν ληστῶν τὸ καταφύγιον.

γ) Μείζον ἢ πατὴρ, οὐχὶ δὲ πατήρ.

δ) Ἀπειλὴ πᾶσι καὶ πάσαις.

ε) Εἶναι πᾶσα ἡ κατωτέρω τῶν εἰκοσι ἐτῶν.

ς) Δὲν εἶναι τοιοῦτον ὅταν ἦναι γλυκὺ.

ζ) Τὸ τελευταῖον καὶ πολλάκις τὸ νυμφικὸν ἔνδυμα.

η) Πᾶς μὴ Ἕλλην.

θ) Ὄπου δὲν θὰ ὑπάγωμεν ὅλοι μας.

ι) Ὁ περιφρονῶν τὸν χρόνον, ἀλλὰ καὶ περιφρονούμενος παρ' αὐτοῦ.

ια) Κύριος πλεόντων φρουρίων ἢ καὶ μόνον κυμάτων.

ιβ) Βακτηρία τοῦ γήρατος, ἀνθρώποις τῆς νεότητος.

ιγ) Ὁ ἐστερημένος γαλλικῆς ἀνατροφῆς.

Σ. τοῦ Σ. Εἰς τίνας ἀριθμοὺς παρεξέφρησαν λάθῃ, ὡς παρελείφθη τὸ διαφθεῖρον τὴν Θέμιν 6, 14, 5, 12, 7, 12. — χρυσός. Ἐσημειώθη δὲ ἐπίσης ἐσφαλμένως τὸ μέρος τῆς γῆς ἀντὶ τοῦ 6, 2, 14 καὶ 2 (χαρὰ) τὸ ἐναντίον τοῦ ἀνωτέρω.

ΠΕΡΙΛΗΨΙΣ.

Γρατιέλλα (τέλος) — Ποίησις, τὸ Πρῶτον Ἄλγος. — Ἡ Λουκίλη (διήγημα). — Ἡ Παλιρροία. — Ἀπομνημονεύματα Μούμιας. — Περὶ Γυναικῶν. — Περιήγησις εἰς Ἱερουσαλὴμ. — Ἔργα καὶ Ἡμέραι. — Ποικίλια.

ΕΙΚΟΝΟΓΡΑΦ. Ἡ Κ. Μοναβραί. — Ἡ Παλιρροία.

ΠΑΡΑΡΤ. Ὁ ὑποκόμης τῆς Βραζελόννης.